

Thăm Thầy Nguyễn Ngọc Thịnh, Anh Ưng Sơ và Bạn Đồng Khóa Huỳnh Thu Nguyên

Thầy Thịnh và Anh Dục, Trục đứng cạnh thầy Thịnh

Trần Trung Trục

Chúng tôi gặp duyên may được tham dự với tư cách đồng hương cuộc họp Đại Hội Thứ XX Toàn Thế Giới của Ái Hữu Phan Thanh Giản & Đoàn Thị Điểm – Cần Thơ từ ngày 25 tháng 3 đến ngày 7 tháng 4 năm 2016. Trong suốt những ngày trên, chúng tôi được tham quan những thắng cảnh ở nước Úc, ở khách sạn 4 tinh Brisbane, Cairns, Sydney và Melbourne, từ sáng đến khuya mới về khách sạn. Chúng tôi di chuyển bằng 3 chuyến máy bay nội địa, và đi thăm thắng cảnh bằng xe bus.

Trước đó vài tháng, tôi có email cho anh Mạnh, XLTV nhóm AHCC tại Melbourne, xin họp mặt với AHCC tại Melbourne. Anh có hứa với tôi là sẽ gửi giấy mời AHCC tại Melbourne vào tháng 3, và sẽ mời họp vào ngày thứ Tư, mồng 6 tháng 4, cho đỡ kẹt xe thay vì ngày thứ Năm, mồng 7 tháng 4. Nhưng khi xem chương trình, ngày 6 tháng 4, chúng tôi đi Phillip Island thăm penguin parade đến nửa đêm mới về khách sạn, nên đổi lại là họp mặt với AHCC tại Melbourne vào hồi 6:30 PM ngày 7 tháng 4 năm 2016 tại nhà hàng Việt Hạ Long.

Trong cuộc họp mặt này tất cả có 24 người tham dự, sau đó thêm vợ chồng anh Thái – Thủy, trong 3 bàn tròn ở nhà hàng Hạ Long. Thật bất ngờ trong bữa họp mặt này tôi được gặp lại Thầy Nguyễn Ngọc Thịnh, cựu giám đốc trường Cao Đẳng Công Chánh, trung tâm Kỹ Thuật Phú Thọ. Trong thời gian học, tôi không có dịp nói chuyện với Thầy. Trước Thầy, Thầy Nguyễn Chánh làm giám đốc trường Cao Đẳng Công Chánh và dạy chúng tôi 2 năm. Thầy vẫn như xưa, ít nói, đẹp trai, bây giờ đẹp lão. Nhìn Thầy nhận ra ngay vì nét không thay đổi.

Anh Ưng Sơ nâng ly rượu

Nhân dịp này, tôi cũng hội ngộ với anh Ưng Sơ, cựu chánh sự vụ sở Vệ Sinh, Tòa Đô Chánh Sài Gòn. Anh là người bị Việt Cộng bắt bỏ tù lâu nhất, khoảng gần 20 năm. Hồi trước, tôi phục anh nhất, trẻ và đẹp trai, sau khi học kỹ sư Công Chánh ở Việt Nam, anh sang Mỹ học master. Khi họp khối Chuyên Môn với Mỹ, anh làm thông dịch viên.

Cuộc đời đổi thay, nếu không bây giờ anh đã giúp cho xã hội rất nhiều và chắc chắn anh tiến xa hơn nữa. Anh vẫn hiền hòa, và có lẽ tù tội nhiều, nên ít nói. Tôi cầu chúc thầy Thịnh, anh Ưng Sơ luôn an lành và vui sống bên con cháu.

Người bạn đồng khóa mà hơn 45 năm gặp lại là bạn Huỳnh Thu Nguyên. Bạn vẫn như xưa, ít nói, nhưng làm việc đến nơi đến chốn. Bạn đến đón vợ chồng tôi lúc 2 giờ chiều, chở về nhà bạn chơi. Chúng tôi được xem những công trình bạn làm, như vườn tược, hồ cá, và deck, vv... Tất cả bạn tự design, tự làm. Không khéo bằng thợ chuyên môn, nhưng cũng chứng tỏ người kỹ thuật và bàn tay khéo léo. Tôi để ý, khi bạn chở chúng tôi, mặc dầu có máy chỉ đường (navigation), bạn cũng in bản đồ ra và nghiên cứu đường đi, và đánh dấu đường đi và mang theo. Thành thử không bao giờ lạc. Vợ chồng bạn đãi chúng tôi chè, dưa và trà tàu. Sau đó, bạn đưa chúng tôi đến thăm đứa cháu trai của tôi và chở chúng tôi đi dự họp mặt và chở chúng tôi về lại khách sạn. Tôi không để ý thời gian bên nhau, nhưng bạn tôi để ý, chỉ gần nhau có 7 giờ trong khi gần 45 năm xa nhau. Thật quá ít ỏi. Chúng tôi cầu chúc vợ chồng bạn, 2 cô con gái, chàng rể, và hai đứa cháu luôn an mạnh và sống ở một nơi an bình, nhiều tài nguyên, có một y tế hoàn hảo nhất thế giới.

Gia đình bạn Nguyễn, gồm có từ trái cô con gái đầu Thu Trang và chàng rể Tim cùng hai cháu Fin và Chloe, cô con gái út Ngọc Minh, bạn Nguyễn và bà xã Ngọc Huyền

Vợ chồng bạn Nguyễn ngồi bên hồ cá

Vợ chồng bạn Nguyễn và bà xã Trục ăn chè và uống trà

Trục và bạn Nguyễn đứng trước căn nhà và vườn tược do bạn làm

Một dịp may mà chúng tôi không tưởng sẽ xảy ra. Một cuộc hội ngộ thầy giám đốc Thịnh, anh Ứng Sơ và bạn đồng khóa Huỳnh Thu Nguyễn để lại cho chúng tôi một kỷ niệm đẹp. Hôm nay, gần 41 năm mất nước, tháng Tư đen, nếu không xảy ra, mỗi người một nơi, xa hơn nửa vòng trái đất, ít có cơ hội gặp gỡ như thế này. Nhớ Thầy, nhớ anh Ứng Sơ, nhớ bạn đồng khóa, may ra chỉ email cho nhau thôi.